

عنوان مقاله:

نقد و تحلیل دیدگاه شکری آلوسی درباره نامه ششم نهج البلاغه

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهشنامه علوی، دوره 12، شماره 23 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

اعظم حسین پور اصل - معارف اسلامی/دانشکده علوم و معارف اسلامی/دانشگاه تبریز/تبریز

صمد بهروز - معارف اسلامی، دانشکده علوم و معارف اسلامی، دانشگاه تبریز، تبریز

خلاصه مقاله:

نامه شش نهج البلاغه خطاب به معاویه، نوشته‌های است که امام(ع) در آن بر لزوم بیعت معاویه با ایشان و به شیوه احتجاج مورد قبول وی، با او سخن گفته‌اند و به شبهاتی که مطرح کرده است، پاسخ استدلالی داده‌اند. برخی از نویسندگان اهل سنت با استناد به این نامه، بیعت با خلفا را مطابق دیدگاه حضرت دانسته و در صدد انکار نصابی امامت برآمدند. محمود شکری آلوسی از جمله نویسندگانی است که در کتاب «السیوف المشرقة مختصرالصواعق المحرقة» خود، پاسخ محققان شیعه را درباره شبهه مذکور ناکافی دانسته و آن را با بیانات متعدد رد کرده است. نوشته حاضر درصدد برآمد تا میزان اعتبار گفته‌های وی را مورد تحلیل قرار دهد. با بررسی سیاقی نامه حضرت و دیدگاه بنیامیه درباره نصابی علی(ع)، آنچه او اظهار کرده است، انکار میشود و مذاقه در جریانات تاریخی دوران نگارش نامه و تحلیل سخنان حضرت درباره معاویه، آنچه را او درصدد توجیه عملکردها و باورهای معاویه برآمده است، متزلزل میکند.

کلمات کلیدی:

نامه شش نهج البلاغه، امام علی(ع)، شکری آلوسی، نقد آلوسی، نهج البلاغه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1280015>

